

ประสิทธิภาพของเชื้อปฏิปักษ์เห็ดนางรมฮังการี (*Pleurotus ostreatus*) ที่เลี้ยง
ในสภาพกิ่งปลอดเชื้อ ต่อการควบคุมไส้เดือนฝอยรากปม (*Meloidogyne incognita*)
ของมะเขือเทศ

**Effectiveness of Antagonistic Hungarian Oyster Mushroom
(*Pleurotus ostreatus*) Cultured on Disinfected Substrates for Controlling
Root - Knot Nematode (*Meloidogyne incognita*) of Tomato**

พรวิภา โสภณพัฒนะโกคา,^{1*} สมชาย สุขะกุล¹ และประภาพร ตั้งกิจโชติ²

Phornwipha Sophonphattanaphoca,^{1*} Somchai Sukhakul¹ and Praphaphon Tangkitcho²

ABSTRACT

Hungarian oyster mushroom, *Pleurotus ostreatus*, has been known to be an antagonist toward root - knot nematode. In this study, the antagonistic mushroom was cultured in various natural substrates, which was disinfected with 0.5% hydrogen peroxide (H₂O₂) or 100 ppm carbendazim, for controlling root - knot nematode, *Meloidogyne incognita*. The results revealed that water hyacinth and banana pseudostem best supported mycelial growth with full - grown mycelia within 7 days after inoculation (DAI) while rice straw and rubber sawdust did the same in 14 DAI. The effectiveness of the mixture of 15% antagonistic mushroom and sterilized soil for controlling root knot disease of tomato 'Sidatip 4' was evaluated. The results indicated that the application of antagonist, which cultured in growing substrate, illustrated the most disease suppression by 60.48%, followed by which cultured in 0.5% hydrogen peroxide disinfected water hyacinth, with disease suppression by 46.38%. Therefore, this study demonstrated that the antagonistic Hungarian oyster mushroom can be cultured in disinfected water hyacinth and applied for root knot disease reduction of tomato 'Sidatip 4'.

Key words: *Pleurotus ostreatus*, Hungarian oyster mushroom, root - knot nematode, control

บทคัดย่อ

เห็ดนางรมฮังการี (*Pleurotus ostreatus*) เป็นเห็ดที่มีรายงานเกี่ยวกับการเป็นเชื้อปฏิปักษ์ต่อไส้เดือนฝอยรากปม ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการเลี้ยงเชื้อปฏิปักษ์เห็ดนางรมฮังการีในวัสดุธรรมชาติชนิดต่างๆ ที่ผ่านการฆ่าเชื้อวัสดุด้วย ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 0.5% หรือ carbendazim 100 พีพีเอ็ม เพื่อนำไปควบคุมไส้เดือน

^{1*}ภาควิชาโรคพืช คณะเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จ. นครปฐม 73140

Department. of Plant Pathology, Faculty of Agriculture at Kamphaeng Saen, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom 73140, Thailand.

²ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จ.นครปฐม 73140

Department. of Horticulture, Faculty of Agriculture at Kamphaeng Saen, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom 73140, Thailand.

*Corresponding author: Tel 080-0770973, E-mail address: iam-yong@hotmail.com

ฝอยรากปม (*Meloidogyne incognita*) จากผลการทดลองพบว่า เชื้อปฏิปักษ์เจริญเติบโตได้ดีที่สุดในผักตบชวา และ ต้นกล้วย ใช้เวลาเจริญครบวงจรวัสดูเพียง 7 วัน สำหรับฟางข้าว และขี้เลื่อยไม้ยางพารา ใช้เวลา 14 วัน เมื่อนำเชื้อปฏิปักษ์ที่เตรียมข้างต้นไปทดสอบประสิทธิภาพในการควบคุมโรครากปมในมะเขือเทศพันธุ์สีดาทิพย์ 4 โดยผสมเชื้อปฏิปักษ์ในอัตรา 15% กับดินอบฆ่าเชื้อ พบว่าเชื้อปฏิปักษ์ที่เจริญในก้อนอาหารขี้เลื่อยผสม สามารถยับยั้งการเกิดโรคได้มากที่สุด มีเปอร์เซ็นต์ยับยั้งการเกิดโรคเท่ากับ 60.48% รองลงมาคือเชื้อปฏิปักษ์ที่เจริญในผักตบชวาที่ผ่านการฆ่าเชื้อด้วยไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 0.5% ยับยั้งการเกิดโรคได้ 46.38% ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า เชื้อปฏิปักษ์เห็ดนางรมฮังการีสามารถเลี้ยงในผักตบชวาที่ผ่านการฆ่าเชื้อเพียง บางส่วน และนำไปใช้ลดการเกิดโรครากปมในมะเขือเทศพันธุ์สีดาทิพย์ 4 ได้

คำสำคัญ: เห็ดนางรมฮังการี สภาพกึ่งปลอดเชื้อ ไล่เดือนฝอยรากปม การควบคุม

คำนำ

ไล่เดือนฝอยรากปม *Meloidogyne* spp. เป็นศัตรูที่สำคัญต่อพืชเศรษฐกิจทั่วโลก ทั้งพืชไร่ ไม้ผล พืชผัก และไม้ประดับ มากกว่า 2000 ชนิด รวมทั้งมะเขือเทศ (*Lycopersicon esculentum* Mill) (สืบทัด, 2524; Nono - Womdim *et al.*, 2002) การควบคุมไล่เดือนฝอยศัตรูพืชโดยชีววิธีเป็นอีก ทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจ เพราะช่วยลดปัญหาการใช้ สารเคมี การตกค้างของสารเคมีในผลผลิต ลด มลพิษต่อผู้ใช้ ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม อีกทั้งลด ต้นทุนในการผลิต

เห็ดนางรมฮังการี (*Pleurotus ostreatus*) เป็นเห็ดเศรษฐกิจที่มีการเพาะเลี้ยงสำหรับบริโภค อย่างแพร่หลาย อีกทั้งยังมีรายงานเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพของเชื้อเห็ดดังกล่าวในการควบคุม ไล่เดือนฝอยรากปมได้ (อมรศรี และคณะ, 2548; Okorie *et al.*, 2011) ดังนั้นเชื้อเห็ดนางรมฮังการีจึง เป็นเชื้อปฏิปักษ์ที่น่าสนใจที่จะนำมาศึกษาเพิ่มเติม และส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ควบคุมโรคที่เกิดจาก ไล่เดือนฝอยรากปม การทดลองนี้จึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการเตรียมเชื้อเห็ดดังกล่าวโดยใช้วัสดุที่ หาได้ง่ายตามท้องถิ่น เช่น ผักตบชวา ต้นกล้วย ฟางข้าว ซึ่งเคยมีรายงานเกี่ยวกับการใช้วัสดุเหล่านี้

เป็นวัสดุเพาะเลี้ยงเห็ดสกุลนางรมแทนการใช้ขี้ เลื่อยไม้ยางพาราซึ่งหายากและมีราคาแพง (Nageswaran *et al.*, 2003; Mahmoud, 2006; Rani *et al.*, 2008; Kimenju *et al.*, 2009) รวมทั้ง ศึกษาวิธีการฆ่าเชื้อวัสดุอย่างง่ายเพื่อประยุกต์ใช้ในการ เตรียมเชื้อปฏิปักษ์เห็ดนางรมฮังการี หรือเห็ด สกุลนางรมและเห็ดชนิดอื่นต่อไป

อุปกรณ์และวิธีการ

การเตรียมหัวเชื้อปฏิปักษ์เห็ดนางรมฮังการี

Pleurotus ostreatus

เชื้อปฏิปักษ์เห็ดนางรมฮังการี ที่ใช้ในการ ทดลองเป็นเชื้อเห็ด *Pleurotus ostreatus* ไอโซเลท Po3 ที่ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพในการควบคุม ไล่เดือนฝอยรากปม *Meloidogyne incognita* โดย อมรศรี และคณะ(2548) นำมาเลี้ยงบนอาหาร Potato Dextrose Agar (PDA) เป็นเวลา 7 วัน ใช้ cork borer ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5 มม เจาะรอบ นอกของโคโลนี่เป็นชั้นกลม ย้ายขึ้นเชื้อเห็ดดังกล่าว ลงเลี้ยงในเมล็ดข้าวฟ่างต้มสุกบรรจุขวดสุราแบน และผ่านการนึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121^oซ ความดัน 15 ปอนด์/ตร.นิ้ว เป็นเวลา 15 นาที บ่มเชื้อที่ อุณหภูมิห้องเฉลี่ย 30 ± 2 °ซ จนกระทั่งเชื้อเจริญ ทั่วเมล็ดข้าวฟ่าง โดยทุกขั้นตอนใช้เทคนิคปลอด เชื้อ (aseptic technique) จากนั้นใส่หัวเชื้อเห็ดใน

เมล็ดข้าวฟ่างดั่งกล่าวลงในอาหารซีลีเยผสม (ปัญญา, 2538) ปมเชื้อไว้ที่อุณหภูมิห้องจนเชื้อเห็ดเจริญทั่วอาหารใช้เวลา 1 เดือน ก่อนนำไปเป็นหัวเชื้อ (oyster mushroom spawn) สำหรับขยายต่อในวัสดุทดสอบ

การทดลองที่ 1 การเจริญของเชื้อปฏิภักซ์เห็ดนางรมฮังการี (*Pleurotus ostreatus*) ไอโซเลท Po3 ในวัสดุเพาะเชื้อที่ผ่านการลดปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ปนเปื้อนด้วยสารเคมี

วัสดุที่ใช้ในการทดลองนี้ เป็นวัสดุที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น ได้แก่ ต้นกล้วย (banana pseudostem) ผักตบชวา (water hyacinth) ฟางข้าว (rice straw) ลำต้นหญ้าขน (paragrass) และแกลบดิบ (rice hulls) เตรียมวัสดุตั้งกล่าว โดยตัดให้มีความยาวประมาณ 1 - 2 ซม. ผึ่งแดดจนแห้งและฆ่าเชื้อบางส่วนด้วยสารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ (H_2O_2) 0.5% และสารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา carbendazim 100 พีพีเอ็ม (ppm) โดยใส่วัสดุแต่ละชนิดในถุงร้อนขนาด 5×8 นิ้ว ถุงละ 10 กรัม (น้ำหนักแห้ง) จากนั้นเทสารละลาย ฆ่าเชื้อปริมาตร 50 มล. ลงในถุงพอท่วมผิวหน้าวัสดุ รัดปากถุงด้วยหนังยาง แช่ไว้เป็นเวลา 24 ชม. จากนั้นบิบสารละลายฆ่าเชื้อออกให้มากที่สุดก่อนบรรจุลงในถุงร้อนใหม่เพื่อใช้ทดลองต่อไป

เลี้ยงเชื้อปฏิภักซ์ในวัสดุที่ผ่านการฆ่าเชื้อโดยถ่ายหัวเชื้อปฏิภักซ์เห็ดนางรมฮังการี ไอโซเลท Po3 (เตรียมไว้ข้างต้น) 10 กรัม ลงเลี้ยงในวัสดุที่ผ่านการฆ่าเชื้อตั้งกล่าวข้างต้น คลุกเคล้าให้เข้ากัน รัดปากถุงด้วยหนังยาง ทดสอบวัสดุละ 10 ซ้ำ ปมเชื้ออุณหภูมิห้องเฉลี่ย 30 ± 2 °ซ บันทึกระยะเวลาที่เชื้อเห็ดเจริญเติบโตทั่ววัสดุในแต่ละการทดลอง และตรวจสอบการปนเปื้อนของเชื้อราชนิดอื่น โดย

คำนวณเปอร์เซ็นต์การปนเปื้อน (contamination percentage) จากสูตร เปอร์เซ็นต์การปนเปื้อน = $\frac{\text{จำนวนถุงที่ปนเปื้อน}}{\text{จำนวนถุงทั้งหมด}} \times 100$

การทดลองที่ 2 ประสิทธิภาพของเชื้อปฏิภักซ์เห็ดนางรมฮังการีที่เจริญในวัสดุที่ผ่านการลดปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ปนเปื้อนด้วยสารเคมี ต่อการควบคุมโรครากปมที่เกิดจากไส้เดือนฝอย *Meloidogyne incognita* ในมะเขือเทศพันธุ์สีดาทิพย์ 4

ไส้เดือนฝอยรากปมที่ใช้ในการทดลองเป็นไอโซเลทนครปฐม ซึ่งแยกจากรากกิ่งชำฝรั่งพันธุ์แป้นสีทองจากจังหวัดนครปฐม ทำเป็นเชื้อบริสุทธิ์ และตรวจสอบชนิด (species) โดยตรวจรอยย่นส่วนกัน (perineal pattern) ตามวิธีการของ Eisenback *et al.* (1981) เพิ่มปริมาณไว้ในรากต้นมะเขือเทศพันธุ์สีดาทิพย์ 4 และเตรียมตัวอ่อนสำหรับใช้ในการทดลองตามวิธีการของ อมรศรี และคณะ (2548)

การทดสอบประสิทธิภาพของเชื้อปฏิภักซ์เห็ดนางรมฮังการี โดยการผสมเชื้อเห็ดที่เลี้ยงในวัสดุชนิดต่างๆ อายุ 1 เดือน (จากการทดลองที่ 1) อัตรา 15% โดยน้ำหนักกับดินอบฆ่าเชื้อ โดยในชุดเปรียบเทียบ ใช้เชื้อปฏิภักซ์เห็ดนางรมฮังการี ไอโซเลท Po3 จากก้อนอาหารซีลีเยผสมอายุ 2 เดือนซึ่งเก็บดอกเห็ดไปแล้ว 1 ครั้ง (growing substrate) ย้ายกล้ามะเขือเทศพันธุ์สีดาทิพย์ 4 อายุ 1 เดือน ลงปลูกในกระถางขนาด 4 นิ้ว หลังย้ายปลูก 4 วัน ใส่ตัวอ่อนระยะที่สองของไส้เดือนฝอยรากปมที่เตรียมไว้ข้างต้น ต้นละ 300 ตัว งดรดน้ำ 2 วัน จากนั้นดูแลรดน้ำเป็นเวลา 45 วัน วางแผนการทดลองแบบ CRD (Completely Randomized Design) ประกอบด้วย 10 กรรมวิธีการวิธีละ 5 ซ้ำ (ต้น) โดยมีชุดควบคุมซึ่งใส่

เฉพาะตัวอ่อนระยะที่สองของไส้เดือนฝอยรากปม
บันทึกจำนวนรากปม จำนวนกลุ่มไข่ และคำนวณ
เปอร์เซ็นต์ยับยั้งการเกิดโรค (disease
suppression) จากสูตรเปอร์เซ็นต์ยับยั้ง
การเกิดโรค = $\frac{\text{จำนวนปมในชุดควบคุมไส้เดือนฝอย} - \text{จำนวนปมในชุดไส้เชื้อปฏิปักษ์}}{\text{จำนวนปมในชุดควบคุมไส้เดือนฝอย}} \times 100$

วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยวิธี Analysis of
Variance (ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วย
วิธี Duncan's new multiple range test (DMRT)

ผลการทดลอง

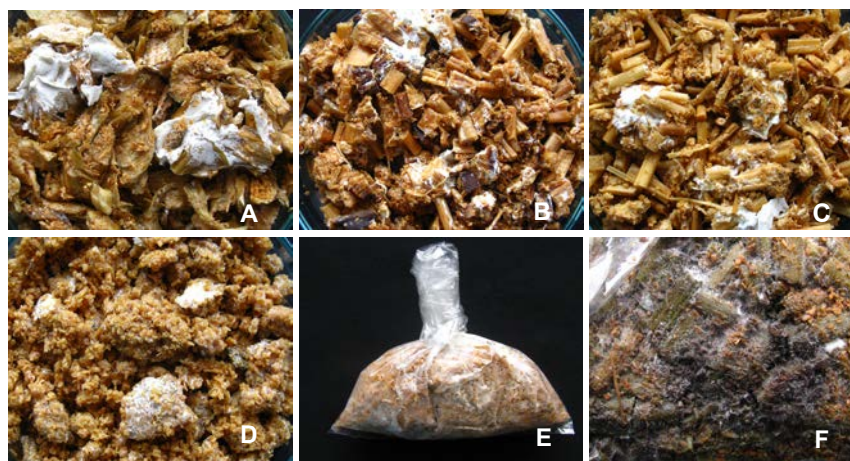
การทดลองที่ 1 การเจริญของเชื้อปฏิปักษ์เห็ด
นางรมฮังการี (*Pleurotus ostreatus*) ไอโซเลท
Po3 ในวัสดุเพาะเชื้อที่ผ่านการลดปริมาณ
เชื้อจุลินทรีย์ปนเปื้อนด้วยสารเคมี

จากการเลี้ยงเชื้อปฏิปักษ์เห็ดนางรมฮังการี
ไอโซเลท Po3 ในวัสดุชนิดต่างๆ ที่ผ่านการลด
ปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ปนเปื้อนด้วยสารเคมี (สภาพ
กึ่งปลอดเชื้อ) พบว่าเชื้อปฏิปักษ์เจริญครอบคลุม
ผักตบชวา และต้นกล้วยที่ผ่านการฆ่าเชื้อด้วย
ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 0.5% หรือฆ่าเชื้อด้วย
carbendazim 100 พีพีเอ็มได้เร็วที่สุด ใช้เวลาเพียง
7 วัน ส่วนการใช้ฟางข้าว และขี้เลื่อยไม่ยาวพาราใช้
เวลา 14 วัน โดยไม่พบการปนเปื้อนจากเชื้อราชนิด
อื่นๆ นอกจากนี้พบว่า ชนิดของสารที่ฆ่าเชื้อไม่มี
ผลต่อระยะเวลาการเจริญของ เชื้อเห็ดในวัสดุชนิด
เดียวกัน แต่หญ้าขนและแกลบที่ฆ่าเชื้อด้วยสารเคมี
ทั้ง 2 ชนิด พบการปนเปื้อนมากมีเปอร์เซ็นต์การ
ปนเปื้อนเท่ากับ 90 - 100% และเชื้อเห็ดใช้
เวลานานถึง 30 วัน ในการเจริญครอบคลุมวัสดุ
(Table 1)

Table 1 Antagonistic Hungarian oyster mushroom (*Pleurotus ostreatus*) Po3 isolate cultured in various substrates which disinfected with different disinfectants

Substrates	Disinfectants	Days of	Contamination
		full - grown mycelia	Percentage
water hyacinth	0.5% H ₂ O ₂	7	0
banana pseudostem	0.5% H ₂ O ₂	7	0
rice straw	0.5% H ₂ O ₂	14	0
rubber sawdust	0.5% H ₂ O ₂	14	0
paragrass	0.5% H ₂ O ₂	30	90
rice hulls	0.5% H ₂ O ₂	**	100
water hyacinth	100 ppm cabendazim	7	0
banana pseudostem	100 ppm cabendazim	7	0
rice straw	100 ppm cabendazim	14	0
rubber sawdust	100 ppm cabendazim	14	0
paragrass	100 ppm cabendazim	**	100
rice hulls	100 ppm cabendazim	30	90

** Antagonistic Hungarian Oyster mushroom cannot grew on the substrate.

Figure 1 Antagonistic Hungarian oyster mushroom (*Pleurotus ostreatus*) Po3 isolate cultured in various substrates which disinfected with 0.5% H₂O₂ **A)** water hyacinth **B)** banana pseudostem **C)** rice straw **D)** rubber sawdust **E)** oyster mushroom cultured in bag **and F)** contaminated paragrass

การทดลองที่ 2 ประสิทธิภาพของเชื้อปฏิปักษ์
เห็ดนางรมฮังการีที่เจริญในวัสดุที่ผ่านการลด
ปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ปนเปื้อนด้วยสารเคมี ต่อ
การควบคุมโรครากปมที่เกิดจากไส้เดือนฝอย
Meloidogyne incognita ของมะเขือเทศพันธุ์สี่
ดาทิพย์ 4

จากการทดสอบประสิทธิภาพเชื้อปฏิปักษ์
เห็ดนางรมฮังการี ไอโซเลท Po3 ที่เลี้ยงในวัสดุ
ชนิดต่าง ๆ ที่ผ่านการลดปริมาณเชื้อจุลินทรีย์
ปนเปื้อนด้วยสารเคมี ในการควบคุมโรครากปมใน
มะเขือเทศพันธุ์สี่ดาทิพย์ 4 พบว่าการใช้เชื้อ
ปฏิปักษ์เห็ดนางรมฮังการีในชุดเปรียบเทียบที่เลี้ยง
ในก้อนอาหารซีลีอัสผสมอายุ 2 เดือน สามารถลด
การเกิดรากปมได้มากที่สุด โดยพบจำนวนปมเฉลี่ย
65.6 ปม/ต้น คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ยับยั้งการเกิดโรค
เท่ากับ 60.48% รองลงมาคือการใช้เชื้อปฏิปักษ์ที่

เลี้ยงในผักตบชวา ซีลีอัสไม้ยางพารา และฟางข้าว
ฆ่าเชื้อด้วยไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ พบจำนวนปม
เฉลี่ย 89, 107.4 และ 119 ปม/ต้น คิดเป็น
เปอร์เซ็นต์ยับยั้งการเกิดโรคเท่ากับ 46.38%,
35.30% และ 28.31% ตามลำดับ (Table 2; Figure
3)

ส่วนเชื้อปฏิปักษ์เห็ดนางรมฮังการีที่เลี้ยง
ในวัสดุเพาะจากต้นกล้วยที่ผ่านการฆ่าเชื้อด้วย
ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ หรือ carbendazim รวมทั้ง
เชื้อปฏิปักษ์เห็ดนางรมฮังการีที่เจริญในวัสดุเพาะ
จากฟางข้าวและซีลีอัสไม้ยางพารา ที่ผ่านการฆ่า
เชื้อด้วย carbendazim ไม่สามารถลดจำนวนราก
ปมที่เกิดจากการเข้าทำลายของไส้เดือนฝอย
ไอโซเลทดังกล่าวได้ (Table 2)

Table 2 Effectiveness of antagonistic Hungarian oyster mushroom Po3 isolate cultured in various
substrates, which disinfected with 0.5% H₂O₂ or 100 ppm carbendazim, for controlling root
knot disease caused by *Meloidogyne incognita* of Tomato

Treatments	Disinfectants	Root galls/plant	Egg masses/plant	Disease suppression (%)
control (<i>M. incognita</i>)	-	166.00ab ^{1/}	76.20a ^{2/}	0.00
growing substrate	-	65.60cd	38.80cd	60.48
water hyacinth	0.5% H ₂ O ₂	89.00bc	54.40bc	46.38
rubber sawdust	0.5% H ₂ O ₂	107.40abc	45.20cd	35.30
rice straw	0.5% H ₂ O ₂	119.00abc	33.60cd	28.31
banana pseudostem	0.5% H ₂ O ₂	177.00a	49.20bcd	- 6.63
water hyacinth	100 ppm carbendazim	113.60abc	32.40cd	31.56
rubber sawdust	100 ppm carbendazim	165.40ab	68.00ab	0.36
rice straw	100 ppm carbendazim	183.00a	46.20cd	-10.24
banana pseudostem	100 ppm carbendazim	179.80a	30.60d	- 8.31

^{1/, 2/} Means within a column followed by the same letter are not significantly different at P ≤ 0.05 according to Duncan's New Multiple Range Test

Figure 3 Root systems of tomato treated with antagonistic Hungarian oyster mushroom Po3 isolate cultured in various substrates, which disinfected with 0.5% H₂O₂ or 100 ppm carbendazim, for controlling root knot disease of Tomato caused by *Meloidogyne incognita*
A) Control treatment (inoculated with *M. incognita*) **B)** growing substrate **C)** water hyacinth disinfected with 0.5% H₂O₂ **D)** rubber sawdust disinfected with 0.5% H₂O₂ **E)** rice straw disinfected with 0.5% H₂O₂ **and F)** water hyacinth disinfected with 100 ppm carbendazim

วิจารณ์ผลการทดลอง

จากการทดลองพบว่าสารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 0.5% หรือ carbendazim 100 พีพีเอ็มสามารถใช้ฆ่าเชื้อวัสดุสำหรับเลี้ยงเชื้อปฏิชีวนะเห็ดนางรมฮังการี (*Pleurotus ostreatus*) ไอโซเลท Po3 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับรายงานการใช้สารเคมีทั้งสองชนิดนี้ฆ่าเชื้อวัสดุเพาะเลี้ยงเห็ดทางการค้า (Wayne, 1999; Diana *et al.*, 2006; Mishra and Tiwari, 2012) ส่วนวัสดุที่ใช้

ได้แก่ ผักตบชวา ต้นกล้วย ฟางข้าว และขี้เลื่อยไม่ยางพารา ไม่พบการปนเปื้อนจากเชื้อราชนิดอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผักตบชวา และต้นกล้วย เชื้อปฏิชีวนะเจริญเติบโตครอบคลุมวัสดุใช้เวลาเพียง 7 วัน เนื่องจากเป็นวัสดุที่ย่อยสลายได้ง่ายกว่า ฟางข้าว และขี้เลื่อยไม่ยางพาราซึ่งเชื้อปฏิชีวนะเจริญครอบคลุมวัสดุใช้เวลา 14 วัน แต่การใช้หญ้าขน และแกลบดิบพบการปนเปื้อนจากเชื้อราชนิดอื่น 90 - 100% ส่งผลให้เชื้อปฏิชีวนะเจริญไม่ได้

หรือเจริญได้แต่ต้องใช้เวลาในการเจริญครอบคลุม
วัสดุจนถึง 30 วัน

จากการใช้เชื้อปฏิภักษ์เห็ดนางรมฮังการีที่
เลี้ยงในวัสดุชนิดต่างๆ ในสภาพกึ่งปลอดเชื้อ
ดังกล่าวข้างต้น พบว่าเชื้อปฏิภักษ์ในก้อนอาหารซี
เลียผสมอายุ 2 เดือน สามารถลดการเกิดโรคราก
ปมในมะเขือเทศพันธุ์สีดาทิพย์ 4 ได้ดีที่สุด มี
เปอร์เซ็นต์ยับยั้งการเกิดโรคเท่ากับ 60.48%
สอดคล้องกับรายงานการใช้เชื้อปฏิภักษ์เห็ด
ดังกล่าวจากก้อนอาหารซีเลียผสมซึ่งหยุดเก็บดอก
ในการควบคุมโรครากปมที่เกิดจาก ไล้เดือนฝอย
M. incognita (อมรศรี และคณะ, 2548; Okorie *et*
al., 2011) รองลงมาได้แก่ การใช้เชื้อปฏิภักษ์ที่
เลี้ยงในผักตบชวาฆ่าเชื้อด้วยไฮโดรเจนเปอร์
ออกไซด์ 0.5% หรือ carbendazim 100 พีพีเอ็ม
สามารถลดการเกิดโรครากปม และคิดเป็น
เปอร์เซ็นต์ยับยั้งการเกิดโรคได้ 46.38% และ
31.56% ตามลำดับ

สรุปผลการทดลอง

จากผลการทดลองดังกล่าวข้างต้นสามารถ
สรุปได้ว่าผักตบชวา เป็นวัสดุที่น่าสนใจสำหรับใช้
เลี้ยงเชื้อปฏิภักษ์เห็ดนางรมฮังการี และสามารถให้
ผลสมในดินเพื่อลดโรครากปมที่เกิดจากไล้เดือนฝอย
M. incognita ได้ อีกทั้งเป็นวัสดุที่ย่อยสลายได้ง่าย
สามารถฆ่าเชื้อวัสดุเพาะด้วยไฮโดรเจนเปอร์
ออกไซด์เข้มข้น 0.5% ได้ส่วนการใช้ carbendazim
100 พีพีเอ็ม จะมีผลต่อประสิทธิภาพของเชื้อ
ปฏิภักษ์ด้วย ซึ่งพิจารณาได้จากเชื้อปฏิภักษ์ที่เจริญ
ในวัสดุที่ฆ่าเชื้อด้วย carbendazim ลดการเกิดโรค
ได้ต่ำกว่าเชื้อปฏิภักษ์ที่เจริญในวัสดุที่ผ่านการฆ่า
เชื้อด้วยไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ฟางข้าว และซีเลียไม้ยางพาราซึ่งเป็นวัสดุที่
ย่อยสลายได้ยากกว่าผักตบชวา ดังนั้นควรใช้

carbendazim ที่ความเข้มข้นต่ำกว่า 100 พีพีเอ็ม
ในการฆ่าเชื้อ

ข้อเสนอแนะ

อายุเชื้อปฏิภักษ์และความสมบูรณ์ของ
อาหารอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เชื้อปฏิภักษ์ใน
ก้อนอาหารซีเลียผสมอายุ 2 เดือน มีประสิทธิภาพ
ในการลดการเกิดโรคได้ดีกว่าเชื้อปฏิภักษ์ที่เจริญใน
วัสดุชนิดต่างๆ ซึ่งมีอายุเพียง 1 เดือน และเจริญใน
วัสดุธรรมชาติปราศจากอาหารเสริม แต่อย่างไรก็
ตามการทดลองนี้ทำให้เห็นแนวทาง การใช้
ผักตบชวาเลี้ยงเชื้อปฏิภักษ์เห็ดนางรมฮังการี ซึ่งมี
วิธีการเตรียมที่ง่าย มีปริมาณมาก และสะดวกต่อ
การนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- ปัญญา โพรธิฐิธิรัตน์. 2538. เทคโนโลยีการเพาะ
เห็ด. สำนักพิมพ์ริ้วเขียว, กรุงเทพฯ. น.
421
- สืบศักดิ์ สนธิรัตน์. 2524. โรคมะเขือเทศที่เกิด
จากไล้เดือนฝอย. ข่าวสารโรคพืช 1: 6 - 12.
- อมรศรี ชุนอินทร์ สมชาย สุขะกุล จิระเดช แจ่ม
สว่าง และ ประภาพร ตั้งกิจโชติ. 2548.
อิทธิพลของเห็ดบางชนิดที่มีต่อไล้เดือนฝอย
รากปม *Meloidogyne incognita*.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Diana, Ficior, D. Indrea, Al. S. Apahidean, M.
Apahidean, R. Pop, Z. Moldovan, D.
Maniutiu, R. Ganea and I. Paven. 2006.
Importance of Substrate Disinfection on
Oyster Mushroom (*Pleurotus* sp.)
Culture. Notulae Botanicae Horti
Agrobotanici Cluj - Napoca Journal
48 - 53.

- Eisenback, J. D., H. Hirschmann, J. N. Sasser and A. C. Triantaphyllou. 1981. A Guide to Four Most Common Species of Root-Knot Nematodes (*Meloidogyne* spp.), With A Pictorial Key. Raleigh, North Carolina. p. 48
- Kimenju, J. W., G. O. M. Odero, E. W. Mutitu, P. M. Wachira, R. D. Narla and W. M. Muiru. 2009. Suitability of Locally Available Substrates for Oyster Mushroom (*Pleurotus ostreatus*) Cultivation in Kenya. Asian Journal of Plant Science 8: 510 - 514
- Mahmoud, Y. A. G.. 2006. Biodegradation of Water Hyacinth by Growing *Pleurotus ostreatus* and *P. sajor - caju* and Trial for Using in Production of Mushroom Spawn. Acta Alimentaria 35: 63 - 72
- Mishra, S. K. and A. K. Tiwari. 2012. Phenological, quantitative and analytical studies of *Pleurotus flabellatus*. African Journal of Biotechnology 11: 346 - 354
- Nageswaran, M., A. Gopalakrishnan, M. Ganesan, A. Vedhamurthy and E. Selvaganapathy. 2003. Evaluation of Water Hyacinth and Paddy Straw Waste for Culture of Oyster Mushrooms. Journal of Aquatic Plant Manage 41: 122 – 123
- Nono - Womdim, R., Swai, I. S., L. K. Mrosso., M. L. Chadha and R. T. Opetia. 2002. Identification of root knot nematode Species occurring on tomatoes in Tanzania and Resistant lines for their control. Plant Disease 86: 127-130.
- Okorie, C.C., C.C.Ononuju and I.A. Okwujaiko. 2011. Management of *Meloidogyne incognita* with *Pleurotus ostreatus* and *P. tuberregium* in Soybean. International Journal of Agricultural & Biology 13: 401 - 405
- Rani, P., N. Kalyani and K. Prathiba. 2008. Evaluation of Lignocellulosic Wastes for Production of Edible Mushrooms. Applied Biochemistry and Biotechnology 151: 151 - 159
- Wayne, R. R.. 1999. Growing Mushrooms the Easy Way. Home Mushroom Cultivation with Hydrogen Peroxide. n.p.

Received 5 January 2013

Accepted 29 May 2013